Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

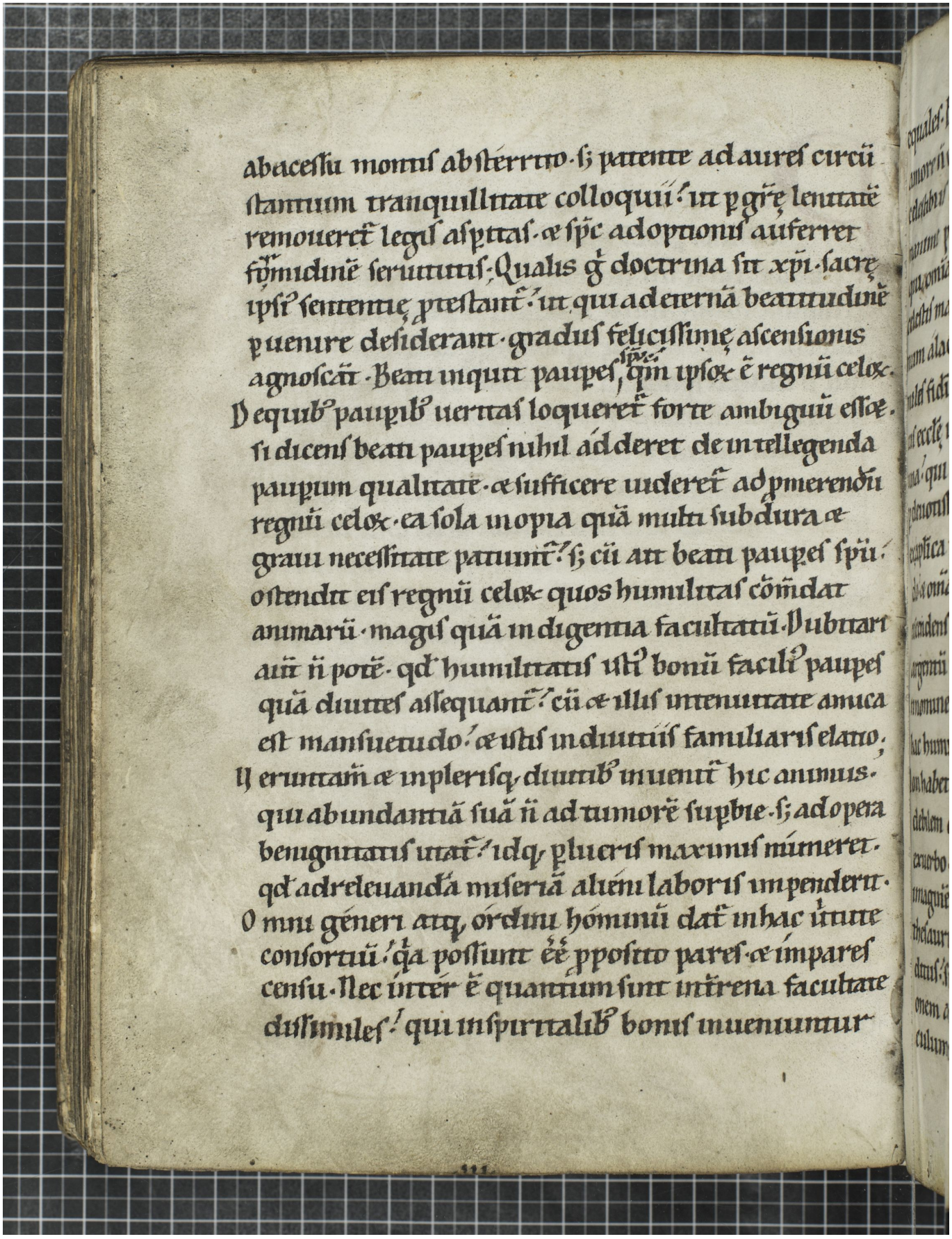

ab accessu montis absterrito. s; patente ad aures circū
stantium tranquillitate colloquii. ut p gr̄ę lenitatē
remoueret legis asp̄itas. et sp̄c adoptionis auferret
formidinē seruitutis. Qualis g̃ doctrina sit xp̄i. sacrę
ipsi sententię p̄testant. ut qui ad eternā beatitudinē
p̄uenire desiderant. gradus felicissimę ascensionis
agnoscāt. Beati inquit paupes sp̄c. q̄m ipsorū ē regnū celorū.
De quib̄ paup̄ib̄ ueritas loqueret forte ambiguū esset.
si dicens beati paupes nihil adderet de intellegenda
paup̄um qualitate. et sufficere uideret ad p̄merendū
regnū celorū. ea sola inopia quā multi sub dura et
graui necessitate patiunt. s; cū ait beati paupes sp̄u.
ostendit eis regnū celorū quos humilitas cōmendat
animarū. magis quā indigentia facultatū. Dubitari
aūt n̄ potē. qd humilitatis isti bonū facili paupes
quā diuites assequant. cū et illis intenuitate amica
est mansuetudo. et istis in diuitiis familiaris elatio.
Ueruntam̄ et in plerisq; diuitib̄ inuenit hic animus.
qui abundantiā suā n̄ ad tumorē sup̄bie. s; ad opera
benignitatis utat. idq; p̄ lucris maximis numeret.
qd ad releuandā miseriā alieni laboris impenderit.
Omni generi atq; ordini hominū dat in hac uirtute
consortiū. q̄a possunt ēē p̄posito pares. et impares
censu. Nec inter ē quantum sint in t̄rena facultate
dissimiles. qui in spiritalib̄ bonis inueniuntur